

DĚLNICKÉ LISTY

Noviny Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS) / WWW.DSSS.CZ

ročník IX. / číslo 33 / říjen – prosinec 2011 / zdarma

Do ulic, proti gaunerům!

Nový Bor, Rumburk a samozřejmě Varnsdorf. Tři města zmítaná kriminalitou nepřizpůsobivých se v posledních týdnech stala místem demonstrací a protestů občanů. Lidé jsou však znechuceni i celkovou situací v zemi, protože jim „vládnou“ gauneři a zloději, kteří myslí pouze na svou kapsu. Tomu odpovídá reakce zbabělého režimu na protesty lidí: Premiér Nečas vyslal do ulic těžkooděnce a vodní děla. Nikoliv na jejich ochranu, jak původně proklamoval, ale za účelem potlačení demonstrací. Stejně jako před rokem 1989.

Na Šluknovsko v minulých dnech zamířil předseda Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS) Tomáš Vandas. Na jeho shromáždění přišly stovky lidí, ve Varnsdorfu více než tisíc. Něco se děje. Atmosféra v zemi houstne a rozhodně to není případ jen severních Čech. Poslední zářijový víkend zamířil předseda DSSS do Moravskoslezského kraje, konkrétně do Opavy a Havířova. Zde si jeho projev přišlo vyslechnout zhruba pět stovek lidí. Když Vandas vyzval ke změně režimu a zúčtování se všemi superzloději ve vládě a parlamentu, lidé mu nadšeně aplaudovali.

Dělnické listy přináší svým čtenářům projev Tomáše Vandase, který 10. září zazněl v Novém Boru na Šluknovsku. Po mačetovém útoku cikánů na hosty tamního baru zde začal řešitel událostí, které se již netýkají pouze nepřizpůsobivých, ale pomalu a jistě celkových poměrů v zemi, nad kterými panuje mezi lidmi všeobecná nespokojenost. Musí dojít k radikálním změnám.

Vážení přátelé,

dovolte mi, abych vás přivítal na dnešním setkání v tomto městě, které je prý bezproblémové, s idylickými vztahy s cikánskou menšinou, prostě typický ráj na zemi...to je samozřejmě nadsázka. Už samotný název naší akce, tj. Proti černému rasismu a narůstající kriminalitě, vypovídá zcela jasně o tom, proč jsme dnes zde, proč tady protestujeme. Na úvod musím okomentovat tu opětovnou hysterii, kdy byli občané masírováni sdělovacími prostředky, aby raději nevyházeli do ulic, a policie dokonce roznášela letáčky s trasou našeho pochodu, přičemž je informovala, aby se raději nevystavovali možnosti zranění. Opět se ukazuje, že režim potřebuje za každou cenu strašit, aby se lidé báli přijít na náměstí a poznali pravdu.

Když se podíváte na dnešní situaci na severu Čech, a to také v dalších městech, je naprosto alarmující, kam jsme se za posledních dvacet let pod taktovkou vládnoucích liberalistů, tohoto zkorumpovaného režimu, dostali. Česká republika se stala rejdištěm politických dobrodruhů, kteří myslí jen na svoje koryta a plné kapsy. Úpadek základních hodnot, rozpad tradic, rozkradení státního majetku, korupce, kriminalita, devastace na všech frontách, příliv

nelegálních imigrantů. Tak vypadá naše země po řádění těchto nenažraných zlodějů.

Vládní garnitura – chaos

Vládní garnitura dovedla tuto zemi do stavu totálního chaosu, kdy slušní lidé mají strach. Strach vyjít na ulici, aby je někdo nepřepadl a neokradl, strach o své životy, kdy gangy nepřizpůsobivých terorizují ulice českých měst a obcí. A aby české zůstaly i nadále, je potřeba radikální změna, radikální otočení současného kurzu.

Všimněte si, že vládní činitelé prakticky nekomentují výbušnou situaci na Šluknovsku, že mlčí k nespokojenosti lidí. Události na Šluknovsku dostaly zcela opačný rozměr, než odpovídá skutečné realitě. Místo řešení neúnosné kriminality nepřizpůsobivých je oficiálními médii a vládou ČR opět propírán umělý problém extremismu. Místo hledání skutečných viníků problémů, což jsou všechny vlády po roce 1989 a jejich benevolentní přístup k cikánské menšině, jsou dehonestování slušných občanů, kteří se rozhodli vyjádřit svůj nesouhlas veřejně. Tento panický strach zkorumpovaného režimu pramení z demonstrací, které svolávají sami místní. Je naprosto skandální, že odpovědi Nečasovy vlády na problémy na Šluknovsku (vyvolané rasisty z řad cikánského etnika) je pár desítek těžkooděnců a nasazení Útvaru pro odhalování organizovaného zločinu proti tzv. extremistům. To má být výsledek rozmařilého rozhazování peněz daňových poplatníků na nesmyslné „integrační“ projekty v uplynulých letech.

Proč se ÚOOZ raději nezabývá kriminalitou tzv. lidsko-právních aktivistů (různých kocábů, džamil a lišek), kteří si z tématu „integrace menšin“ udělali výnosný byznys, rozkradli, co mohli, a nikdy nic nevyřešili? Vládnoucí zkorumpovaná „elita“ se bojí svých občanů jako čert kříže. Peníze daňových poplatníků rozkradla, problémy zatahuje pod koberec a nevinným lidem vyhrožuje represí. Pryč s takovým režimem!

Pryč s rasismem naruby

Česká republika bývá často kritizována úředníky z Bruselu, že je zemí xenofobní, v níž dochází k utiskování menšin apod. Pokud se po-

díváme na dnešní situaci, musíme s tvrzením, že jsme zemí rasistickou, souhlasit. Jen bych to trochu upravil. Zde totiž dochází k rasismu naruby, k situaci, kdy menšina je protežována na úkor většiny, kdy se posuzuje občan podle barvy pleti. A rozhodně není bílá barva pleti vstupenkou ke snadnému životu.

Několik příkladů. Je úplně odlišný přístup k dětem a jejich rodinám. A tak zatímco některé děti menšinových národností dostávají příspěvky na jídlo, oblečení, počítače apod., ty ostatní, a jsou to třeba rovněž děti ze sociálně slabších rodin, nikoliv. Ty mají prostě smůlu. Dále je běžný rozdílný přístup k sociálním dávkám a podporám, pokud jde o člověka opět

za ublížení na zdraví. A jistě si vzpomenete na kauzu Vítkov, kterou se snažili s naší politickou stranou spojovat, kdy byli pachatelé odsouzeni k exemplárním trestům za pokus o vraždu. Proč tedy ne v tomto případě? A jako třešničku na dortu můžeme považovat prohlášení jakéhosi cikánského předáka Gorola, který mačetový útok označil za běžnou hospodskou rvačku a viníkem je prý barmanka... A toto individuum je navíc předsedou zdejší buňky komunistů. To se tedy mají komunisté čím chlubit.

Mimočodem, ohledně cikánských předáků v tomto městě jsme obdrželi velmi zajímavé informace. Většinou mají uvalené exekuce, přitom si staví domy na pozemcích města,

patřícího k menšině a k většinové společnosti. A tak někteří si přijedou pro sociální dávky v Superbu, ověšení zlatými řetězy, vyfasují tučnou podporu a hurá pracovat do hery, jiní musí ponížene vyplňovat formulář, zda náhodou nevlastní lednici, pračku nebo telefon. A pokud ano, musí nejdříve tyto věci prodat a pak něco možná dostanou.

Další je evidentně rozdílný přístup k posuzování páchaní trestných činů. Proč je například pomalu každý trestný čin, který spáchá příslušník menšiny – a je jedno, jestli cikánské nebo jiné – hodnocen naprosto odlišně, než když je pachatelem příslušník tzv. bílé většiny? Jako příklad mohu uvést čerstvou kauzu z tohoto města, kdy tlupa cikánů vzala mačety a zmasakrovala návštěvníky jednoho baru. Za tento odporný rasistický čin, když se radovali, jak to těm „bílejším hlavám nandali“, jsou stíháni jen

hrájí si na podnikatele, přičemž je jejich obor podnikání ve skutečnosti kšeftování s drogami a kradenými auty. A i když jsou exekučně ohroženi, nic se neděje. Proč asi.

Proč se tedy přistupuje ke každému jiným metrem? Pokud to, co jsem nyní jako příklad uvedl, hlásáte otevřeně, okamžitě jste různými pseudohumanisty a médii nálepkováni jako ten největší rasista, xenofob a také nejnověji nácek. Co je tedy tak rasistického na požadavku, aby zákony této země platily pro všechny občany bez rozdílu barvy pleti? Já vždy každému říkám, že je nám jedno, kdo jaký je, ale není mi jedno, když jeden zákony dodržovat musí, a druhý ne, když jeden nemá nikde zastání, protože je slušný, a další neomaleně vykřikuje o rasismu, když prohraje dávky v automatech a nepracoval více než deset let.

(Pokračování na str. 4)

Jak si špitají vrabci na střeše Strakovy akademie, skutečným předsedou vlády není bázlivý strašpytel Nečas, kterého zřejmě ovládá

Kalousek: Otec reforem a spasitel, nebo korupčník a tunelář?

Jana Nagyová, nyní ředitelka jeho kabinetu, ale politický turista a člověk zapojený do kriminálního prostředí Miroslav Kalousek. Je to on, kdo sebevědomě nařizuje občanům, že musí šetřit, více pracovat a platit vyšší daně, aby zacetili bilionovou díru ve státním rozpočtu, kterou spoluvytuneloval on sám se svými režimními kumpány.

Je dobré si o tomto pánovi říci více, protože nespádl z nebe, ale je součástí vládní elity od roku 1989. Do politiky vstoupil mocichtivý Kalousek již v roce 1984, kdy se stal členem Československé strany lidové (ČSL), která po boku vedoucí KSČ v jednotném poli-

tickém šiku Národní fronty hájila a budovala socialismus. Již tehdy byl aktivní a snažil se stoupat výše, ale vzhledem k jeho nízkému věku a členství jen v okrajové straně Národní fronty si musel na skutečný start kariéry teprve počkat. Demokrat a lidovec Kalousek byl tedy jak se sluší odkojen komunistickou Národní frontou.

Po roce 1989 začal Kalousek místo komunismu sloužit postkomunismu, pro který se v ČR také používá pojem sametová demokracie. V únoru 1990 se nechal zaměstnat na Úřadu vlády ČR jako ekonomický poradce, aby mu neunikl žádný z hojných privatizačních švindlů

a tunelů. Protože byl (všeho)schopný, od roku 1992 začal odboru ekonomických poradců šéfovat. Stále to však nebylo ono a Kalousek aspiroval výše. V lednu 1993 byl Kalousek za lidovce (KDU-ČSL) jmenován ekonomickým náměstkem ministra obrany. Byl to čas velkých změn, prodeje armádního majetku bývalé federace a Kalousek měl na starost právě výběrová řízení a akviziční procesy. Zde byl konečně ve svém živlu. Rozhodoval o miliardových zakázkách, dodávkách materiálu armádě, modernizaci tanků T-72, štábním informačním systémem, padácích.

(Pokračování na str. 2)

Vyjděme všichni do ulic

Jste rasisté a neonacisté, tvrdí o členech a příznivcích Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS) zástupci vládnoucích politických stran. Češi se chovají jako nacisté, přidává se britský časopis The Economist. Proč vlastně padají tato obvinění? Inu proto, že se nejdříve DSSS začala veřejně ozývat proti problémům, které způsobují někteří příslušníci cikánské menšiny, a nyní se také začíná bouřit stále více občanů naší země, kteří již nehodlají nečinně čekat na to, kdy budou opět pře-padeni, zmláceni a posekáni mačetami.

Nevládní organizace typu Romea, které jsou financovány ze státního rozpočtu, tedy z peněz daňových poplatníků, zacházejí ještě dále a neváhají násilnou trestnou činností některých cikánů vydávat za běžné hospodské rvačky atd. Všichni nebo alespoň většina z nás však ví, jaká je skutečnost. Případů kriminality, která je v rámci pozitivní diskriminace zamlčována a zlehčována, přibývá a lidé, především na severu Čech, toho začínají mít dost. Pomyslná číse trpělivosti přetéká a zdá se, že se co nejdříve zcela převrhne.

Přes neutichající protesty, které se konají především ve Varnsdorfu, ale i v dalších městech naší země, se stále nic moc neděje a vládnoucí špičky

problém neřeší. Vyslání desítek těžkooděnců do měst Šluknovského výběžku nebo krátkou návštěvu premiéra Petra Nečase v této oblasti, kdy zřejmě utekl před místními občany, nelze ani náhodou považovat za systémové řešení.

Vedení Policie ČR chce napjatou situací na severu Čech řešit zřízením speciální pořádkové jednotky o síle 200 mužů. Policisty, kteří budou v jednotce sloužit, však chce sebrat z místních oddělení PCR na území Ústeckého kraje. Ti tak budou chybět v ulicích měst, kde je jejich přítomnost zapotřebí, proti čemuž začínají protestovat i regionální policejní šéfové a představitelé místních samospráv. Tato jednotka by navíc nechránila slušné občany před kriminalitou, ale sloužila by k rozháňení demonstrací těch, kteří v sobě najdou sílu ozvat se.

O neutěšené situaci nejenom v Ústeckém kraji diskutoval v sobotu 24. září v pořadu Politické spektrum, který byl vysílán na ČT 24, předseda DSSS Tomáš Vandas. Mezi jeho oponenty byl například i nechvalně známý aktivista Markus Pape, který ho označil za nacistu, proti čemuž se Vandas ihned ostře ohradil. „Ne my, ale to vy všichni liškové, džamily a kocábové jste si z toho udělali byz-

nys. Všechny ty různé agentury, které se tváří, jakože pomáhají, a přitom nejsou k ničemu,” řekl.

Případy napadání slušných lidí některými příslušníky cikánského etnika se stále množí. Mnozí z vás jistě zaregistrovali zprávy sdělovacích prostředků, které informovaly o útoku obyvatel ubytovny pro nepřizpůsobivé v Lounech na předsedu tamní organizace politické strany Severočeši. Napadený byl nakonec policií obviněn z trestného činu výtržnictví. Co k tomuto dodat? Myslím, že není třeba dodávat vůbec nic a každý si dokáže zdravý úsudek udělat sám.

To ale není vše. Jsou také incidenty, o kterých se ze sdělovacích prostředků nic nedozvíte. Například v Litvínově, který je nyní vydáván za vzor boje proti nepřizpůsobivým, došlo v nedávných dnech

k napadení seniora cikánem a fetákem. Ten po útoku skončil s mnohačetnými zraněními v mostecké nemocnici. V Malešově na Litoměřicku znovu došlo k napadení dětí skupinou nezletilých cikánů. Policisté, kteří na místo přijeli, pouze sepsali záznam a řekli, že nemají možnost zasáhnout. Tak kde to tedy jsme? K čemu tedy Policie ČR slouží? Je opravdu nutné, aby se lidé báli pouštět své děti samotné do ulic vlastních měst?

Odmítněme všichni obviňování z údajného rasismu. Vyjděme do ulic a ukažme, že nám jde pouze o klidný a různými kriminálními živly nerušený život. Vyzvěme současnou vládu k demisi a zvolme si takové zástupce, kteří budou mít zájem řešit veškeré problémy, s kterými se slušní lidé v naší zemi každodenně setkávají.

PETR KOTÁB

Za držení transparentu „Evropo povstaň!“ vyneseny tresty

Šest členů a sympatizantů Dělnické strany sociální spravedlnosti (DSSS) bylo trestním příkazem odsouzeno ze spáchání trestného činu založení, podpora a propagace hnutí směřujícího k potlačení práv a svobod člověka podle § 403 odst. 1 tr. zákoníku.

Uvedeného přečinu se měli dopustit tím, že v čele letošního prvomájového průvodu v Brně nesli transparent s heslem „Evropo povstaň!“ a drobnějším nápisem „Za společnou Evropu našich národů“.

Předseda Dělnické mládeže Erik Lamprecht byl odsouzen k trestu 12 měsíců s podmíněným od-

kladem na 54 měsíců, další „pachatelé“ vyfasovali od soudu podmíněné tresty v rozmezí 12 měsíců s odkladem na tři až čtyři roky.

Podle vyjádření všech odsouzených bude proti trestním příkazům podán odpor.

„Podmíněné tresty s neobvykle dlouhou zkušební dobou mají jasný účel: zkomplikovat našim členům jejich politickou činnost na co nejdelší možnou dobu. Je to politický proces, jsou to politické rozsudky,” uvedl předseda DSSS Tomáš Vandas.

Tiskové centrum DSSS

Dnes Krupka, zítra celá země!

Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS) považuje výsledek zářijových komunálních voleb v Krupce na Teplicku za vynikající výsledek. Obdržených 9,56 % platných hlasů a získané dva mandáty zastupitelů znamenají výrazný nárůst popularity naší strany oproti volbám, které se konaly v řádném podzimním termínu loňského roku, a v opakovaných volbách letos v květnu.

Zvláště po demonstracích DSSS na Šluknovsku je více než jasné, že odpor občanů k tomuto zkorumpovanému režimu právem sílí. Ministr vnitra Kubice se ukázal jako největší lhář, který se snaží národu namluvit, že lidé ve Varnsdorfu zůstali doma, ačkoliv je přímo za jeho zády rozháněli těžko-

oděnci a vodní děla. A to jen kvůli tomu, že se již poněkolkáté rozhodli veřejně vyjádřit nesouhlas s politikou zkorumpované vlády, která chrání gauerny a násilníky.

DSSS hodlá v krupkém zastupitelstvu prosazovat politiku nulové tolerance vůči nepřizpůsobivým občanům a prosazovat vyhlášky k ochraně slušných lidí, kteří, a výsledek voleb v Krupce to potvrzuje, jsou ze současného dění ve společnosti a z vládnutí polistopadové garnitury, znechuceni.

Jsme přesvědčeni, že po úspěchu DSSS v krupkých komunálních volbách budou následovat další města. Dnes Krupka, zítra celá země!

TOMÁŠ VANDAS, předseda DSSS

Kalousek: Otec reforem a spasitel, nebo korupčník a tunelář?

(Dokončení ze str. 1)

Velká éra tunelování a rozkrádání byla v plném proudu. V roce 1994 uzavřel Kalousek smlouvu s firmou Anex-Cirus Jiřího Andříka na dodávku 2 310 kusů padáků pro českou armádu. Jak se později během soudního řízení zjistilo, firma nebyla v době uzavření smlouvy ještě ani zapsána v obchodním rejstříku. Zkrátka to nestihla, zakázka byla přidělena bleskově. S padáky neměla Anex-Cirus samozřejmě žádné zkušenosti, její padáky byly nekvalitní a při pokusných seskocích zahynuli nevinní vojáci. Na veřejnost proniklo jediné jméno – Roman Prinich, a to jen díky tomu, že se jeho rodina razantně a soudně domáhala odškodnění a potrestání viníků. Na rukách pana Kalouska, bývalého ředitele odboru nákupu materiálu ministerstva plukovníka Josefa Fabiána a člena ministerské komise, která vybírala dodavatele padáků, plukovníka Rudolfa Zapletala (mimochoodem, oba později pracovali právě pro firmu Anex-Cirus) ulpěla krev. Když se informace o kvalitě padáků od firmy Anex-Cirus dostaly na veřejnost, podala firma na ministerstvo trestní oznámení a začala se soudit o úhradu stovek milionů korun. Smlouva byla však uzavřena velmi dobře. Konečná cena nebyla přesně stanovena a ministerstvo se jí později v letech 1998-1999 snažilo několikrát neúspěšně vypovědět. Soud však vzhledem ke znění smlouvy nařídil odebrat ministerstvu další nefunkční padáky za 114 milionů korun. Celkově zaplatil stát za smrtelné nebezpečné padáky řádově stovky milionů korun.

Dalším Kalouskovým pomníčkem je proslulý tunel nazvaný „modernizace tanku T-72“, který spolkl celkem neuvěřitelných 19 miliard korun! Smlouva s oficiálně italskou (ve skutečnosti iz-

raelskou) firmou Officine Galileo a izraelskou firmou Nimda byla uzavřena v roce 1995 na horentní počet 353 kusů tanků. Smlouvy byly opět uzavřeny velmi chytře, termíny se bez trestně prodlužovaly, náklady zvyšovaly a stát jen bezmocně přihlížel. Nakonec bylo v roce 2001 rozhodnuto o modernizaci jen 30 strojů. Peníze zmizely.

Šikula Kalousek vymyslel zakázku na štábní informační systém pro Armádu ČR, který zadalo ministerstvo obrany firmě EDS (Electronic Data Systems) v roce 1997. První kolo výběrového řízení vyhrála nečekaně konkurenční firma Unisys. Kalousek byl tedy nucen výběrové řízení zrušit a vypsát nové. Ani tehdy si komise netroufla vybrat předražený a nevyzkoušený EDS a vyhrála opět společnost Unisys. Kalouskovi nezbyvalo než zasáhnout a označit nabídku EDS za „výhodnější“. Představitel Unisys se poté obrátil na policii s žádostí o ochranu, neboť byli údajně vydírání, aby se nebránili a nenapadli výsledek soutěže. V červenci 1998 prohlásil pracovník EDS Jan Březovský, že firma byla nucena jako provizi za udělení zakázky zaplatit lidoveckým činitelům 50 milionů korun. Dodávka systému za více než miliardu korun byla oficiálně ukončena v roce 2002, přičemž tento systém nebyl nikdy schopen předávat informace na takové úrovni, jaké zadání požadovalo, a dnes se již vůbec nepoužívá. Další miliarda zmizela neznámým kam.

Devadesátá léta byla pro Kalouska bohatou sklizní. V roce 1997 Kalousek podepsal (za souhlasu Klausovy vlády) kupní smlouvu s developerkou firmou EPF, která koupila rozsáhlý areál kasáren u pražského Náměstí republiky, kde nyní stojí nákupní centrum Palladium.

Kupní cena činila asi 900 milionů korun. Nicméně smlouva byla uzavřena tak, že stát tyto peníze posléze firmě EPF nejen vrátil, ale přidal dalších asi 500 milionů jako odškodnění. Říkáte neuvěřitelné? Tak to neznáte smlouvy, které podepisoval pan Kalousek. Smlouva zaručila EPF plné odškodnění, nebudou-li budovy prázdné. V budovách sídlila tehdy Akademie věd. Na to pan Kalousek jaksi zapomněl, smlouvu podepsal a stát vyplatil na odškodněním zhruba stejnou sumu, jakou dostal jako kupní cenu. Dalších asi 500 milionů vyplatil stát jako náhradu za nepřímé škody, resp. za škody, které na firmě EPF vymohli její smluvní partneři jako náhradu za zpoždění projektu.

Kalouskovy žně nakrátko skončily v důsledku vládní krize v roce 1997 s pádem Klausovy vlády. Stačil ještě bez výběrového řízení zadat firmě Zeman&Zeman zakázku na dodávku potravin armádě v hodnotě miliard korun.

V roce 1998 se nechal Kalousek pro jistotu zvolit za osvědčené lidovce do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR a získal poslaneckou imunitu. Jeho spis na policii ho poněkud znervózňoval. V souvislosti s hromadným rozkrádáním v resortu obrany již probíhalo vyšetřování inspekce ministerstva obrany a brzy na to byla k vyšetřování přizvána i policie. Vyšetřování skončilo v roce 2001 s očekávaným a připraveným výsledkem: nikomu se nic neprokázalo.

Když byl Kalousek znovu zvolen do sněmovny v roce 2002, stala se mu nepříjemná věc. V září 2002 je v Solenicích u Orlické přehrady zastřelen Kalouskův švagr Lubomír Kašák spolu se svým společníkem Zdeňkem Němcem. Vše se odehrává v době, kdy policie začíná intenzivně vyšetřovat desetimilionové zakázky

jejich firmy IDOS od příbramské radnice, které šéfuje Kalouskův přítel a lidovecký kolega Josef Vacek. Úzká spojka z IDOSu vede i k příbramskému „donovi“ Jaroslavu Starkovi. Smrt majitelů IDOSu je uzavřena jako vražda a sebevražda s mrtvým pachatelem. Policie má ráda vyřešené případy. Naživu zůstává jediný spolumajitel IDOS, vlastník 5% podílu, kterým není nikdo jiný než manželka Kalouska Radka Kalousková. Kalouskova kariéra získává i pravou mafiánskou příchutí střelného prachu.

V letech 2003-2006 se stal Kalousek předsedou strany lidové. Když mu po volbách v roce 2006 nabídl Paroubek podíl na moci a veřejných zakázkách, rozzářily se Kalouskovi oči miliardami. Bohužel mu takový očividný podraz na voličích jeho spolustraníci neodpustili a musel opustit post šéfa strany. Vytouženého postu ministra financí se dočkal až v roce 2007, kdy ho do křesla usadil Mirek Topolánek. S Paroubkem nebo Topolánkem, hlavně mít to křeslo – tak znělo Kalouskovo heslo.

V roce 2009 prchl Kalousek takticky z potápějící se lidovecké lodi a založil si novou stranu s líbivými pravcovými hesly. Voliči skočili na špek a máme ho znovu ve stejném křesle ministra financí. Před svým úřadem se samolibě vysmívá zoufalým a rozhořčeným demonstřujícími občanům. Na svém webu má vyvěšeno heslo „Odpovědní chtějí žít bez dluhů“. Přitom naši zemi jako ministr financí od 2007 zadlužil jako málokdo jiný.

Ptejme se tedy, kam vlastně patří Kalousek? Do čela ministerstva financí nařizující občanům více pracovat a platit daně, nebo spíše před nezávislý soud, který prošetří jeho korupční aféry?

JAN KASTNER

Volit, či nevolit – být, či nebýt

Lidé, kteří nechtějí jít k volbám, musejí být zřejmě velmi jednoduší, sobečtí, zlí, naštvaní a zakomplexovaní na své děti či vnoučata a okolí, chtějí se jim nějakým způsobem pomstít nebo si s nimi vyřídit účty tím, že svou neúčastí ve volbách dávají šanci, aby zvítězily parlamentní strany, které provádějí protilidovou politiku, a to i politiku proti nim samým.

Chápeme, že občané jsou zklamaní z politických stran, které nesplnily jejich naděje, ale právě proto by to měli zkoušet s volbou stran neparlamentních, hlavně takových, které jsou vedené jako tzv. extrémní, nacionální, radikální či jinak dle zmanipulovaných sdělovacích prostředků. Jsou to ale strany, které poukazují na problémy v tomto státě a mají vůli je řešit.

Jedna z těchto stran je Dělnická strana sociální spravedlnosti, která se přes celostátní propagandu proti ní rozrůstá o nespokojené občany.

Volby jsou i protestní, ale ne tím, že se jich nezúčastníme, ale dávají možnost odstranit nepopulární parlamentní strany tzv. lůzou, která se v historii podílela na změně dějin. Nejen v západních, ale ve všech státech Evropy se tak děje, když tzv. „extrémní“ strany již pochopily, že nelze protežovat určité skupiny lidí, které nechtějí pracovat a platit daně, ale žít a podvádět na úkor občanů, kteří pracují a daně odevzdávají státu, či důchodcům, kteří si na sebe a budoucí generaci vydělali. Tyto daně ovšem nesmí být rozkrádány, jak se tomu děje u nás, ani lidé nesmí být ohlupováni, že to nepůjde, protože ti noví nemají zkušenosti.

Uvědomme si, že každý je nahraditelný a zloděj či gauner nám chybět nebude. Každý občan se musí lišit od „ovčanů“, kteří moc zřejmě nepřemýšlejí a jsou rádi, že za ně přemýšlí někdo jiný a předkládá jim tzv. správný názor. Proto je za-

potřebí používat rozum a srdce a nenechat sebou manipulovat.

Víme, že chybovat je lidské, ale důležité je také své chyby napravovat a ukázat této vládě, že s tímto jejich chováním nesouhlasíme. Stydíme se za vládu ČR a požadujeme její demisi. Kdo v tomto státě vládne, je chaos!

Mgr. VÁCLAV KOMÁREK,
IVETA MACHOVÁ

Vláda vymýšlí novou „perlu“. Na důchodce

Ministr práce Drábek (TOP 09) chce údajně ušetřit čtvrt miliardy korun tím, že zruší nošení složenek domů důchodcům a na místo nich zavede jakési kreditky, ze kterých si budou moci vybírat v bankomatech, které však budou pouze ve městech. Na tyto bankomaty bude mít monopol jediná banka, jejíž zisk půjde z bankovních poplatků, které nemají být ani nějak nízké (200 Kč za vedení a 40 Kč za výběr), ale velkolepě bude jeden výběr měsíčně zdarma...

Tento návrh se netýká pouze důchodců, ale i nezaměstnaných či lidí, kteří berou jiné dávky.

V praxi to tedy znamená, že v případě důchodce, který žije na vesnici, si pro důchod bude mu-

set jet do města a vybírat v jakémsi bankomatu, na který vzhledem ke svému věku ani pořádně neuvidí, k tomu budou muset z už tak ubohého důchodu platit jízdné, sponzorovat nějakou nadnárodní banku na poplatcích, aby ho pak ještě někdo obral kousek od bankomatu o to, co mu z důchodu zbylo. Nemluvě o tom, že se zde vůbec nepočítá s tím, že mnozí důchodci ani nejsou schopni si pro důchod ze zdravotních důvodů jezdit a jsou tím pádem odkázáni na pomoc jiných.

V případě lidí odkázaných na dávky v hmotné nouzi je to obdobné. Když je dávka 2020 korun na půl roku pro běžné občany, tak si nedokážou představit, jak by takovýto člověk, který má sotva na

jídlo, platil za jízdné a sponzoroval vládnoucími parazity vybranou banku. K tomu by v případě nezaměstnaných šlo takové opatření použít pouze na konkrétní věci, čímž se nám násobí poplatky za výběr, např. člověk zaplatí 50 Kč za cestu, 40 Kč za výběr, a 200 Kč za vedení účtu, aby si koupil rohlíky a chleba za 50 Kč.

Co je v tomto za logiku? Jaké je toto šetření? Co je to za argument Jaromíra Drábka, že ve třetím tisíciletí jsou složenky přežitá a vše se děje elektronicky? Celé to je jen prachšprostá další krádež a snaha přihrát zdroje kamarádčím a komplicitům z bank, a opět jde o dílo parazitické vládnoucí sebranky, která se už opravdu ničeho neštítí. Ani okrádat seniory.

Jediné, co by se mělo ve třetím tisíciletí přežít, jsou parazité ve vládě, kteří okrádají, škodí, tunelují a devastují tuto zemi!

JAROSLAV DRTINA

O morálce

Jsou lidé, kteří dnes žasnou a pohoršují se nad morálkou současných politiků; zapominají při tom jaksi, že si je sami zvolili nebo umožnili svojí neúčastí ve volbách, aby je za ně zvolili jiní.

Je nutno si uvědomit, že morálka společnosti je dána více méně tím, co není zakázáno, tudíž vlastně tím, co je v mezích zákona, ať je zákon jakýkoliv. Pohlédneme-li na vývoj české společnosti v posledních 20-ti letech, je třeba si připomenout období tzv. PRIVATIZACE za premiéra Václava Klause, zakladatele a duchovního guru ODS. Hesla hlásaná tím pádem: „Neznám špinavé peníze“; „Peníze jsou až na prvním místě“; „Více takových Kožených do naší privatizace“. Nebo: „Nestyďte se být bohatí“, stala se pobídka nových politických elit, a to nejen z ODS k tzv. HROMADĚNÍ MAJETKU.

Nestydatost současných představitelů ČR je třeba hledat v praktickém užití zmíněných hesel. Je známo o straně ODS, že vždy ke svému vládnutí využívala pomoci tak či onak získaných přeběhliků, vesměs zvolených do parlamentu za

ČSSD. Za premiéra Klause to byli Wágner a Teplík, za premiéra Topolánka známí renegáti Pohanka a Melčák, k nimž pak přibyli Wolf, Snitlív a někteří další z ČSSD při volbě prezidenta. Jiří Paroubek to nazval vládnutím pomocí zkorumpovaných poslanců opozice – jen při tom jaksi opomněl zdůraznit, že tito zkorumpovaní poslanci se nacházeli na volitelných místech kandidátek ČSSD. Premiér Nečas zavedl do praxe ODS, která měla v koalici pohodlnou většinu 117 hlasů přetahování poslanců koalici strany – VV. Bylo to dáno nutností zarazit rozkrývání korupční kauzy PROMOPRO, kdy hrozilo odhalení, kamže směřoval přebytečné peníze poukázané této firmě panem ministrem za ODS Vondrou. Také bylo třeba překazit Bártovi a VV sbírat body u voličů, protože se jedná o stranu novou, která nemá z minulých vládnutí maslo na hlavě. Po odvolání z funkce předsedy poslaneckého klubu ODS napsal pan poslanec Tluchoř v Právu: „Kdyby se všichni drželi plánu, mohli jsme s pomocí dvou poslanců VV klidně fungovat dále“. Z tohoto vyznání je jas-

né, odkud se vzala náhlá láska k „pravdě“ a „pochtivosti“ u údajně milenky pana Tluchoře a jejího kolegy Škárky.

Prohlášení premiéra Nečase, že kauzu ministra za ODS Vondry si vyřeší ODS sama, připomíná pamětníkům, jak se řešily trestné činy skalních komunistů „PO STRANICKÉ LINII“, takže neskončily nikdy u soudu. Ve víru kampaně proti Johnovi, Bártovi a VV se mělo jaksí ztratit zastavení vyšetřování exministra Drobila, o němž se neví, kdo ho vlastně zastavil. Jen se podobá činu Renáty Vesecové v kauze Čunek jako vejce. Paní Vesecovou ministr Pospíšil odvolal, i když se k tomu neodhodlal jako ministr Topolánkovy vlády. Teď má lehčí pozici, protože odpovědnost za mimosoudní očištění nekorektního politika „se hledá“ kdesi mezi policií a státní zástupkyní. Tak česká vláda vytírá zrak a ukáží mozky daňových poplatníků za vydatné pomoci loajálních masmédií. Tyto případy připomínají naléhavě heslo profesora Actona: „Moc vždy korrumpuje, absolutní moc korrumpuje absolutně“. Takto se dá i pochopit, jak je možné, že státní byrokracie, která údajně potírá jakýsi neonacismus, staví v Dobroníně u Jihlavy pamětní desku nacistům.

JÍŘÍ POLEDNO

Do vlastních řad: Ke krajským volbám

Už za rok bude vrcholit naše volební kampaň do krajských zastupitelstev. Někomu se to může zdát jako dlouhá doba, ale v politice nic není dlouho. Jestliže chceme příští rok sklízet, musíme mít již dnes zase-to. Příští rok nebude čas říkat si, že budeme dělat to či ono. To musíme jasně vědět už dnes. Chceme-li navázat a hlavně překonat voličský potenciál z voleb parlamentních, musíme občanům republiky nabídnout jasný program, který jim bude ukazovat, že stojíme na jejich straně a známe jejich problémy.

Nyní, a troufám si říci, že i příští rok (bohužel), se budou obyvatelé potýkat s ekonomickou a sociální krizí. Vládní gang bude neustále utahovat šrouby práv zaměstnanců. Budou stále provádět škrtky na úkor zaměstnanců, kterým bude krácena zdravotní péče, do důchodu půjdou v lepším případě v sedmdesátiletých, do práce se nebudou moci dostat, protože se ruší dopravní obslužnost a ceny základních potravin půjdou stále vzhůru.

Dělnická strana sociální spravedlnosti musí do stát slově ve svém názvu. Musíme být stranou

pro zaměstnance a pro sociální spravedlnost, aby horních deset tisíc spekulantů, bankovních šibrů, tunelářů a parlamentních darmošlapů neparazitovalo na práci milionů českých a moravských zaměstnanců a živnostníků. Na tom musíme zapracovat a rozšířit povědomí veřejnosti o tom, že nejsme jenom strana, která je „proti cikánům a přistěhovalcům“, ale že jsme stranou, pro niž práce, zaměstnanci a sociální otázka nejsou prázdny slůvky, kterými žongluje ve volební kampani.

Už slyším některé popuzené reakce, že vycouváváme z cikánské problematiky, že nám nevadí zástupy ekonomických imigrantů, že jsme se lekli, že už nejdem proti proudu, ale s proudem zavedených politických stran. Zkrátka, že jsme „vyměkli“, polekali jsme se. To by byl ale obrovský omyl. My nebudeme z těchto témat ani o píd ustupovat, protože tyto otázky považujeme za velice důležité pro budoucnost naší republiky. I když my vlastně neotevíráme žádnou cikánskou otázku, ale otázku nepřizpůsobivých, kteří nedodržují zákony a zvyklosti této republiky. A je jedno, kdo má jakou kůži. My jen chceme: Padni komu padni. Takže nám podsouváný rasismus není na místě.

Dělnická strana sociální spravedlnosti nebude tato témata opouštět, ale rozšíří je o další. Nesmíme být strana jednoho tématu. Jsme silní v krajích, kde je vysoká nezaměstnanost, zavírají se továrny, nevyplácejí se mzdy za odvedenou práci, zvyšují se nájmy. Zkrátka lidé tam žijící mají pocit, že se na ně zapomnělo. Stejná situace je ve všech pohraničních okresech, i když v kraji jako takovém není situace s nezaměstnaností tak hrozná. Musíme dostat do volebních místností občany, kteří v době voleb rezignovaně sedí doma. Právě těm musíme nabídnout nová témata. Témata sociálně ekonomická.

To je ten velký úkol pro nás, dělníky. Podchytit nespokojenost lidí, dostat je z letargie a rezignace a ukázat jim, že známe jejich problémy a dát jim naději. Naši členové, kandidáti a příznivci jsou lidé jako oni, se stejnými problémy, protože nežijí ve věži ze slonoviny a na svět se nedívají skrze okna intelektuálních kaváren.

Nesmíme si nechat ujet tento vlak. Aby se tak nestalo, musíme pokračovat a hlavně zintenzivnit politickou práci. Skutečnou politickou práci s lidmi a ne se zdržovat nějakým křepčením na karnevalových šibřinkách. Než do takových průvodů, tak to se například postavme před firmy, kde se nedodržuje Zákoník práce, a vysvětlujeme politiku dělnické strany. Jiné cesty není!

JÍŘÍ ŠTĚPÁNEK, místopředseda DSSS

Glosy

Nečas se uráčil na Šluknovsko.

Lhát

Premiér za ODS Petr Nečas, o kterém obyvatelé Šluknovska doposud slyšeli pouze z doslechu a televizní obrazovky, přijel 19. září do této lokality „řešit“ problémy, které zde více než měsíc kulminují demonstracemi a střety s policií.

Na úvod své návštěvy v Novém Boru si premiér neodpustil vypustit do světa obdobnou lež, jako před nedávnem ministr vnitra Kubice ve Varnsdorfu. Druhý jmenovaný poděkoval místním za to, že se nepřidali k demonstraci DSSS v tomto městě a zůstali doma, kde popíjeli kávu. Přitom krátce předtím policie rozehnala, za jeho osobní účasti, více než tisícovku obyvatel města dělbuchy a vodním dělem. Poněkud silná káva.

Nečas oficiálně poděkoval novoborským občanům, že se „... nepřidali k těm demonstracím, které organizovaly neonacistické skupiny typu Dělnické strany“. Malé vysvětlení: Pochod a shromáždění v Novém Boru dne 10. září organizovala legitimní politická strana – DSSS, která v této zemi nic nerozkradla a nezničila, na rozdíl od Nečasovy ODS. A na shromáždění DSSS v Novém Boru se dostavili i místní, což je patrné z videa a fotografií na www.dsss.cz.

Že vysokí ústavní činitelé mají potřebu lhát, jako když tiskne, příliš nepřekvapuje. Lidé se jim v ulicích bouří, politici mají pověst nedůvěryhodných pokrytců, podvodníků a zlodějů. Zbývá tedy jen ta obyčejná lež, poslední stébélko zkorumpovaného režimu.

Jen ať si nalhávají, že lidé sedí spokojeně doma u kávy a koláčků. Jen ať si to myslí. Lež má našťastí krátké nohy, z čehož logicky vyplývá, že pánové Nečas a Kubice (stejně tak další lháři ve vedení státu) s tímhle daleko nedojdou, maximálně tak na smetiště dějin.

MARTIN ZBELA

Černý plamen severu

Vyhrocená společenská situace na severu Čech nenechává žádného občana v klidu. Útoky cikánů vůči místním většinovým obyvatelům vyústily ve fyzické násilí končícím zraněním nevinných lidí.

Tyto útoky cikánské komunity vůči Čechům jsou důsledkem špatné hospodářské politiky „naší“ vlády. Po celé republice krachují podniky všeho druhu a následuje propouštění zaměstnanců. Ztrátou zaměstnání přichází postižená rodina o podmínky k životu. V takovéto situaci nezbyvá nic jiného než jít na pracovní úřad, kde se žadatel se zlou potáže. Je mu sděleno, že práce není (rozumějí práci, která uživí rodinu). Poslední krajní možností je kriminální činnost.

Policejní manévry a levicové štvání jen přilévají olej do ohně. Strach zachvátil Severočechy poté, co zjistili, že jim nikdo nepomůže. A přesto pomoc existuje. Je to Dělnická strana sociální spravedlnosti, neboť ta ví, co je státní nespokojenost, a proto ta jediná je vždy tam, kde je páchano příkoří proti slabým a potřebným. Je to strana poctivých a pracovitých lidí, kteří již poznali pravou tvář současné pseudodemokracie, a proto jsou připraveni pomoci.

Severočeši, chcete-li pomoci, budiž. Dělnická strana sociální spravedlnosti vám tedy pomůže, ale potřebuje od vás volební hlasy, neboť se blíží krajské volby, pak se pomoci dočkáte.

RUDOLF ŠMUCR
poslanec Parlamentu ČR 1996-1998

Dělnická mládež v boji o Berlín

Wahlkampf, doslova volební boj, tak v Německu nazývají svoje předvolební kampaně tamní politické strany. A že to je opravdu boj, do kterého je nutné nasadit nám téměř nepředstavitelné úsilí, finanční prostředky, materiály a zejména osobní nadšení jednotlivců, jsme se mohli přesvědčit na naší týdenní stáži v hlavním městě Spolkové republiky Německo.

Berlín má, podobně jako města Hamburg a Brémy, status spolkové země a 18. září se tu konají volby do zemského parlamentu. NPD (Nationaldemokratische Partei Deutschlands), se kterou neustále rozšiřujeme vzájemnou spolupráci, obhajuje zisk 2,6 %, přičemž už od 1 % strany získávají nemalé finanční prostředky zpět. Němečtí národní demokraté opravdu neberou svůj „boj o Berlín“ na lehkou váhu, o čemž jsme se mohli sami přesvědčit. Předvolební kampaně se vším všudy, celé město plánovitě pokrývá tisíce plakátů a letáků. Tak dnes vypadá boj o Berlín.

Naše patnáctičlenná skupina pomocníků z Prahy, Brna a Zlína byla na pozvání berlínského svazu NPD ubytována přímo ve stranické centrále. Nebyli jsme sami, před volbami se tu pohybují aktivisté z celého Německa, byl tu i jeden kamarád z Vídně. Možnost podílet se na rozsáhlé profesionální kampani odráží hned dvě pozitivní stránky naší fungující mezinárodní spolupráce.

Na jedné straně je před volbami potřeba každá

ruka i noha a naše nasazení je nedílnou součástí rozpláňované kampaně a naší špetkou do společného mlýna. Ovšem i pro nás je účast v předvolebním boji neocenitelnou zkušeností. Inspirující pro nás byla preciznost, s jakou ke své práci přistupovali němečtí straníci, i disciplinovanost při vystupování během práce i po ní. Za

zmínku také stojí fakt, že jsme vůbec mohli poznat zázemí strany, která je o stupeňk výš z hlediska fungování nejen než ta naše, ale i než mnohé bohatší strany. To je dáno především tím, že i přes menší volební zisky nehospodaří NPD na rozdíl ode všech systémových stran pro vlastní kapsy, ale veškerý finanční zisk zúčtuje pro svůj další rozvoj. Jak se mezi námi změnil předseda NPD Udo Voigt, kterého jsme v průběhu týdne pravidelně potkávali, „boj o Berlín je i bojem o Evropu, jakmile totiž budeme natolik silní, abychom vyhráli volby zde, budeme silní, abychom vyhráli i boj o naše země“.

Po naší pracovní době pro nás naši němečtí

kamarádi připravili i vedlejší program, jako například prohlídku města s historikem a členem NPD

Stefanem Luxem nebo návštěvu předvolební konference, kde předseda NPD Udo Voigt představil hlavní body kampaně. Vysvětlil význam hesel volebních plakátů, kterých bylo plné město. Nejčastěji se objevovaly plakáty s předsedou strany a lídrem kandidátky Udo Voigtem na motorce a heslo „Přidat plyn“. Bylo vysvětleno, že v dnešní materialistické době je třeba přidat plyn za naši zem a národ. Tady se ukázalo, kam až může zajít morální nevkus rudých, neboli, jak říkají Němci, Zecken (klíštat), když tento plakát parodovali s obrázkem vybouraného auta rakouského národního politika Jörga Haidera, který se zabil při nehodě před třemi lety.

Často byla také na plakátech vidět dívka v boxerských rukavicích a heslem „Braňte se!“ – tedy braňte se před zlovůli systémových politiků a jejich praktikám. Třetím heslem byl „Šťastný let domů“ – to je téma, které je aktuální pro celý Berlín,

Do ulic, proti gaunerům!

(Dokončení ze str. 1)

Obnovit pořádek!

Často nás obviňují, že prý jen zneužíváme situace a nenabízíme žádná řešení. Není to pravda. V rámci ochrany slušných lidí jsme se angažovali již několikrát a vždy byl náš tlak ku prospěchu lidí. Stačí připomenout události na litvínovském sídlišti Janov, dále Přerov, Nový Bydžov a další. Vždy jsme bez ohledu na osočování z neonacismu a extremismu neváhali upozorňovat na dvoji metr, jenž je v naší zemi uplatňován.

Když se podíváte na náš program, tak zjistíte, že naše programové cíle jsou zaměřené zejména na spravedlivé rozdělování sociálních dávek, které by byly určeny opravdu potřebným, nikoliv parazitům, kteří nechtějí pracovat a nikdy asi pracovat nebudou. Dále je potřeba obnovit pořádek v ulicích, tím myslím eliminovat kriminalitu, aby měli občané pocit bezpečí. Dále prosadit zákonnou úpravu domovského práva, možnost obcím vykápat ze svého území problémové osoby, zavést rozdělování sociálních dávek podle aktivity jedince, a pokud dotyčný člověk nemá chuť pracovat třeba deset a více let, dostane pouze stravenky na denní přidělené jídlo.

Dále omezit rodičovské příspěvky na maximálně tři děti, navíc, pokud by se rodiče o ně řádně nestarali, o veškeré příspěvky by přišli. Všimněte si také, jak se nás snaží v posledních měsících vládnoucí elita napodobovat a jak hovoří o nutnosti nekompromisně postupovat a hájit vymahatelnost práva. Jenže rozdíl mezi námi a jimi je v tom, že oni svá slova používají jen jako ochranný štít proti nespokojenosti lidí a nikdy nepřekročí práh tzv. politické korektnosti, neboť se bojí, že budou označeni za extremisty a neonacisty. My naopak říkáme své názory otevřeně, nestydíme se za ně a také, pokud budeme mít v budoucnu moc tvořit zákony této země, tak své návrhy prosadíme bez ohledu na to, co si říkají a myslí úředníci z Bruselu.

Program dělnické strany však není zaměřen proti cikánům a jiným menšinám. To opravdu ne. My se řídíme heslem „Slušný život pro slušného člověka“. A z toho vycházíme. I proto prosazujeme například zavedení referenda, ústavní změny, omezení imigrantů, trest smrti, podporu českých podnikatelů a firem, českého řemesla, mladých rodin, zdravotnickou reformu atd.

Aby se však mohlo v této zemi něco změnit, je nutné volit do samosprávy a do parlamentu také zástupce, kteří se nebojí otevřeně pojmenovat problém, kteří nemají strach z toho, že budou kri-

vě obviněni z rasismu a kteří hodlají neohroženě hájit takové názory, které nejsou současnému režimu po chuti. A kteří nás, tedy slušné občany, budou bránit. Já jsem přesvědčen, že právě zástupci a kandidáti dělnické strany mezi takové osoby patří. Vždyť když se ohlédnete zpět, zjistíte, že to byla právě naše strana, která se vždy stavěla na ochranu slušných lidí.

Tato země není pro gaunery

Rozhodně není řešením volit stávající parlamentní sebranku, které jde pouze o jediné: za každou cenu se udržet u koryta. A když jim půjde o pozice a funkce, uzavřou klidně koalici každý s každým, jen aby se tam udrželi. Vždyť tento režim není schopen vnímat realitu a náklady mezi lidmi, stává se čím dál více izolovanějším a stále více připomíná předchozí komunistický režim koncem osmdesátých let, kdy soudruzi rovněž nechápali nové události a byli zcela zaslepeni budováním socialismu. Dnešní mocní jsou zase zaslepeni sami sebou, opojeni mocí,

že zcela při budování české demokracie zapoměli na starosti lidí, na to, co je trápí.

Jediné, co dnes dokážou, je odsuzovat lidi v nových politických procesech a rozpouštět nepohodlnou politickou stranu. A tak zatímco vrazi a pedofilové jsou vesele stíháni na svobodu, za mířemí jsou lidé, kteří mají na svém těle vytetovaný symbol, který je údajně závadný. Jsou stíháni členové naší strany jen proto, že drželi vlajku s logem DS nebo měli čepici s ozubeným kolem. Jestli si mysleli, že rozpouštěním naší první dělnické strany přestaneme dělat politiku, tak je jich IQ na nižší úrovni, než jsem si myslel.

Řešením, jak z tohoto marasmu ven, je odstavit současnou vládnoucí elitu ve volbách. Já se vždy snažím apelovat na občany, aby nepropadali zbytečné pasivitě, aby šli k volbám a volili skutečnou opozici, nikoliv však opozici papírovou, která své předvolební sliby hodí za hlavu hned, jakmile obsadí poslanecká křesla. Vždyť co nám dnes a denně předvádějí tzv. Věci veřejné či TOP 09? Nové strany, složené z podnikatelů, korupčníků a kariéristů, kteří převlékají kabáty jak na běžícím páse.

Pokud chceme, aby tato země zůstala naše, abychom my v této zemi vládli, abychom se nakonec nestali menšinou, musíme se vzepřít a jít nekompromisně za svým cílem. Dělnická strana tak činí už několik let. Vyzývám proto občany: Přidejte se k nám a společně to dokážeme, provedeme očistu a zkorumpované politiky postavíme před lidový soud!

Tato země je jen pro slušné lidi! Ne pro parazity a gaunery! Zvítězíme a konečně tady uděláme pořádek!

Díky za pozornost!

PŘIHLÁŠKA

DĚLNICKÁ STRANA SOCIÁLNÍ SPRÁVEDLNOSTI

Příjmení:

Jméno:

Datum narození: Rodné číslo:

Adresa bydliště (včetně PSČ):

..... Telefon (e-mail):

Povolání (příp. škola):

„Přihlašuji se za člena Dělnické strany sociální spravedlnosti.
Souhlasím s programovou Listinou DSSS a stanovami.
Slibuji, že budu dbát o dobré jméno strany u veřejnosti.“

Datum: Podpis:

Adresa: Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS),
Ciolkovského 853, 161 00 Praha 6 (info@dsss.cz)

Příloha: průkazová fotografie (maximálně 1 rok stará)

Kontakty

Karlovarský kraj – Jiří Froněk, tel: 777 858 015,
e-mail: dsss.kv@gmail.com

Ústecký kraj – Petr Kotáb, tel: 603 206 308,
e-mail: dsss-ustecko@seznam.cz

Praha – Jiří Petřivalský, tel: 605 408 413,
e-mail: ds.praha@europe.com

Liberecký kraj – Jindřich Nestler,
tel: 776 177 210,
e-mail: nestler@jizersko.cz

Středočeský kraj – Milan Soukup,
tel: 721 389 690,
e-mail: milan.soukup55@seznam.cz

Jihočeský kraj – Vlastimil Vach,
tel: 603 356 309,
e-mail: dsss-jiznicechy@seznam.cz

Plzeňský kraj – Jiří Štěpánek,
tel: 603 427 704,
e-mail: stepanek-ds@seznam.cz

Pardubický kraj – David Slavík,
tel: 776 226 142,
e-mail: dsss.pce.kraj@seznam.cz

Královéhradecký kraj – Jaroslav Drtina,
tel: 773 881 488, e-mail: info@dsss-khk.cz

Jihomoravský kraj – Simona Skoumalová,
tel: 723 223 749, e-mail: info@dsss-jmk.cz

Moravskoslezský kraj – Iveta Machová,
tel: 603 945 816,
e-mail: ds.moravskoslezsky.kraj@seznam.cz

Olomoucký kraj – Petr Havránek,
tel: 776 484 498,
e-mail: dsss-olomouc@seznam.cz

Zlínský kraj – Jiří Dudák, tel: 608 613 572,
e-mail: georgexiv@centrum.cz

Volební konto

Bankovní účet Dělnické strany sociální spravedlnosti
je veden v GE Money Bank. Číslo účtu:

197 230 562 / 0600

Členské a sponzorské finanční příspěvky můžete zasílat složenkou typu C na adresu DSSS:
PO BOX 3, 161 00 Praha 6.

Děkujeme Vám za jakoukoliv finanční pomoc.

MOUDRÁ SLOVA

„Nic není obtížné pro toho, kdo chce.“
(Walther von der Vogelweide)